

[Finansministeren.]

100 kr., som han yderligere tjener. Efter forslaget vil det højst dreje sig om 30 pct. For mig er der ikke tvivl om, at denne nedsættelse af skatten for merindtægt vil få stor betydning, ligesom det vil være et stort fremskridt, at skatteyderen ved overvejelserne over, om det kan betale sig at søge indtægten forøget, med det samme kan se, hvor meget der skal gå til skat, og hvor meget der bliver tilbage til ham selv.

Også for de større indkomsters vedkommende er den såkaldte grænsebeskatning stærkt formindsket. En indkomst på godt 150 000 kr. betaler i dag hele merindtægten, nemlig 107 pct. i skat det første år. Fremtidig vil procenten ikke overstige 65. Overfor dette eksempel vil man måske indvende, at nu har skatteyderen den fordel, at han kan fradrage hele den betalte skat, hvorved den reelle skatteprocent bliver lavere. Dette nytter imidlertid intet, hvis indtægten i de følgende år ikke er tilstrækkelig stor til, at fradraget kan foretages. Dette rammer alle stærkt svingende indtægter hårdt og er i sig selv en uretfærdighed mod skatteydere med sådanne svingende indtægter. Forholdet har imidlertid også den uheldige økonomiske virkning, at lysten til at foretage en risikobetonet indsats som tidligere nævnt mindskes. Ved den her foreslåede ændring vil skatten ret nøje følge ændringerne i indkomsten, og såvel det uretfærdige som det samfundsøkonomisk uheldige i det nuværende system vil være fjernet.

For yderligere at søge lysten til risikobetonet indsats stimuleret er foreslået, at underskud indenfor visse grænser kan overføres til følgende skatteår, og at kapitaltab i et vist omfang kan fradrages i indkomsten. Skatteyderne skal ikke mere have det indtryk, at lykkes en indsats, tager staten en væsentlig part af udbyttet, men mislykkes den, må de straks bære hele tabet selv.

Endvidere kan nævnes, at ændringerne i aktieselskabsbeskatningen må siges at begunstige de unge og nye selskaber, der endnu ikke har opnået en stærk konsolidering. Reglen om en proportional beskatning af indkomsten uden hensyn til aktiekapitalens størrelse vil medføre en betydelig nedsættelse i skatten for selskaber, der har en ret lille aktiekapital i forhold til virksomhedens omfang. Endelig kan peges på den

fornævnte bestemmelse i § 60 i statsindkomstskatteforslaget, hvorefter aktieselskaber eller kooperative virksomheder, som har behov for kapital ved påbegyndelsen af ny virksomhed eller til modernisering eller udvidelse af bestående virksomhed, kan få henstand med den del af aktieselskabsskatten, der skulle være svaret af henlagte beløb.

Den tankegang, at skattesystemet i sig selv indrettes således, at det bidrager til at forøge investering og produktion, er helt afgørende. Dette må særlig gælde i den nuværende situation, hvor det er nødvendigt for det offentlige at beslæglægge så stor en del af den samlede indkomst her i landet, men det er ikke nok hermed. Samtidig med, at investeringerne presses i vejret, må som tidligere nævnt opsparingen følge trit, og i jo højere grad dette kan ske frivilligt, jo mere smertefrit vil det kunne foregå.

Ved fremsættelsen af martsforslaget blev det fremhævet, at det på en række punkter begunstigede opsparingen. Der blev henvist til den fritagelse for pensionsforsikringspræmier, som allerede nu er gennemført ved ligningsloven i år; endvidere til en lempeligere beskatning af formuer og af mindre formueindtægter. Dette er også foreslået nu og i langt større omfang for de mindre formueejere med små indkomster. Den foreslåede lempelse i formuebeskatningen vil også i højere grad begunstige aldersopsparingen, uden at der samtidig gives lempelser til aktive erhvervsdrivende med store indtægter og formuer.

Men herudover synes det væsentligt at fremhæve, at ændringen i indkomstbeskatningen, der begunstiger merindtægt, og de foreslåede skattnedsættelser vil virke stærkt fremmende på opsparingen.

Til slut skal jeg fremsætte nogle bemærkninger om virkningerne af forslagene for skatteyderne, hvilket vel er det, der interesserer mest ved en ændring i skattesystemet.

Først må vi fastslå, at hele befolkningen vil blive berørt af skattereformen, og det store spørgsmål er da, hvem der vil få lettelser, og hvem der vil få forhøjelser. Som følge af børnetilskuddets forhøjelse vil lovgivningen blive til gavn for alle landets børn; og ser vi på antallet af voksne, vil jeg skønne, at omkring 70 pct. eller godt 2